«Що робити, якщо дитина не хоче йти до школи?»

Якщо дитина не хоче йти до школи, то на це може бути безліч причин, які вам потрібно з`ясувати. Ось кілька порад щодо вирішення такої проблеми:

Говоріть дитині, що вона завжди
може розраховувати на вашупідтримку, на щиру розмову. Якщо дитина буде знати, що вона може довіритися батькам і розповісти їм усе, як є, то в складній ситуації вона напевно так і зробить, а не замкнеться в собі або захоче все розповісти комусь іншому, можливо зовсім чужій людині.

Тільки не тисніть: «Ану, кажи, чому ти себе так в школі ведеш, а?». У дитини має бути бажання самому поділиться з батьками, а статися це може, якщо ви завжди готові вислухати, допомогтийому чи дати пораду. Розкажіть, що в дитинстві теж боялися йтив школу, згадайте пару історій. Головне, щоб дитина зрозуміла, що нічого страшного в цьому немає, і що все буде добре, що її не будуть карати.

Помітивши, що дитина не хоче йти в школу, спокійно поговоріть з дитиною:
потрібно обов'язково з'ясувати причину небажання. У дітей може бути безліч приводів не хотіти ходити на заняття, несуттєвих на погляд дорослої людини, проте дуже важливих для дитини.

Молодшим школярам добре влаштувати свято, сходити в парк розваг
або в кіно. Позитивні емоції, які залишаться у дитини після такого проведення часу, позитивно позначаться і на його ставленні до школи.

Купіть йому якісь цікаві, незвичайні, ручки чи фломастери те, що він захоче, це також підбадьорить його і викличе бажання щось писати обо малювати. Але звісно ж, не переборщіть, накупивши йому причандалів на всю зарплату, в усьому має бути золота серединка.

Можливо, ваша дитина дуже стомлюється, адже программа в сучасних школах нелегка, тому можна час від часу влаштовувати дитині міні-канікули і дозволяти не ходити в школу, нічого страшного в цьому немає(особливо не
варто змушувати дитину відвідувати уроки, якщо його небажання -
дуже сильне, явне). Так ви допоможете дитячому організму справитися з навантаженням.

Дитина відмовляється йти в школу - запропонуйте йому почитатипідручники вдома
або виконати ще якесь шкільне завдання.Домовтеся з ним про компромісний
варіант «самоученія» надень пропуску, благо сьогодні в розпорядженні Інтернет
і всілякінавчальні посібники.

Хваліть і підбадьорюйте частіше, але тільки не перебільшуйте, робіть це об'єктивно.
Не забувайте цікавитись справами в школі і не поспішайте гримати, якщо щось не так, пам’ятайте, що вашій дитині так необхідна ваша підтримка і ваше розуміння. Вона повинна усвідомлювати, що вдома її чекають близькі люди, які завжди допоможуть.

Зміст консультативної бесіди для батьків на тему: «Самостійність дитини під час виконання домашніх завдань: як її розвивати?»

Є одна мудра думка, яка свідчить, що основна мета батьків у вихованні - це навчити своїх дітей обходитися без них, тобто бути самостійними. Більшість батьків прагнуть прищепити своєму чаду відповідальність, зібраність, організованість, іншими словами самостійність. Однак все частіше змушені поступатися дитячим примхам, істерикам чи незворушним відмовам і виконувати за них їхні обов´язки, як вдома, так і в школі.

До самостійності потрібно привчати ще з дитинства, ще коли дитина не вступила до школи і їй ще не потрібно робити уроки, адже для того, щоб дитина самостійно виконувала домашнє завдання, вона повинна бути самостійною і в усьому іншому. Інакше, якщо вона розуміє, що ви можете прибрати за мість неї, то і домашнє завдання ви будете виконувати за неї і тому вам буде ще складніше довести їй, що вона повинна виконувати його сама.

Що ж можна зробити, щоб розвинути самостійність у дітей?

По-перше, батькам необхідно пам´ятати, що дитина певного віку повинна самостійно виконувати всі ті обов´язки, які відповідають її рокам: самостійно одягатися, прибирати ліжко, збирати іграшки або шнурувати черевики. Щоб не зводити постійні вмовляння дитини зробити ту чи іншу роботу до нескінченних сперечань, розробіть систему заохочень і штрафів за кожну роботу, яку необхідно виконувати. При цьому рекомендується штрафувати і заохочувати всіх членів сім´ї, а не тільки дитину. Такий підхід найбільш справедливий, особливо з дитячої точки зору, тому не сприятиме ворожій реакції у дитини.

По-друге, якщо хочете домогтися самостійності дитини, то і сприймати її потрібно як дорослу. Спілкування на рівних, спільне прийняття рішень, особисті права і обов´язки, а так само штрафи за їх невиконання - все повинно бути по-дорослому. Зайва турбота і емоційність будуть тільки заважати, дитина повинна знати, що її роботу за нього ніхто не виконає.

По-третє, щоб дитина самостійно виконувала ту чи іншу роботу, вона повинен чітко розуміти, навіщо вона це робить і чому хтось інший не може прибрати за неї ліжко, винести сміття, полити город і т.д. Пояснивши своєму чаду, що в кожного члена сім´ї є свої обов´язки, за які він несе відповідальність, дитина зрозуміє, що не тільки її одну змушують щось робити по дому проти її волі, але кожного з батьків також. Як би тато не хотів відпочити на риболовлі, він змушений заробляти гроші, займатися ремонтом будинку, мама повинна щодня готувати їжу, займатися прибиранням і пранням, але ж їй теж хочеться відволіктися і зайнятися улюбленими справами.

По-четверте, розвинути самостійність у дітей допомагає стимулювання виконувати роботу. Так, наприклад: прибирати за собою ліжко і мити взуття дитина повинна безоплатно, а поливати або копати город за винагороду. Ефективним стимулом в якості винагороди можуть служити незначні суми грошей. Так дитина зрозуміє, що гроші необхідно заробляти, а також навчиться накопичувати їх, це допоможе розвинути в ній фінансову самостійність.

По-п´яте, спортивні секції за інтересами для хлопчиків і дівчаток чудово вчать дітей самостійності та дисциплінованості. Спортивний режим навчить дитину грамотно організовувати власний час, щоб все встигати, а так само змусить самостійно збиратися на

тренування, приходити вчасно, виконувати встановлені нормативи, тримати в чистоті себе й спортивну форму.

По-шосте, якщо умови, можливості і бажання дозволяють, можна завести для своєї дитини домашню тварину, але за умови, що саме син або дочка будуть за ним доглядати, прибирати і вигулювати. Найоптимальнішим варіантом домашнього вихованця буде собака, так як з нею ще й весело, її можна дресирувати і грати з нею. Діти швидко прив´язуються до них і непомітно для себе навчаються щирій турботі про близьких.

І останнє, що мені хотілося б відзначити. Всі ці рекомендації з розвитку самостійності дитини будуть малоефективні, якщо батьки не навчаться стояти на своєму і виконувати обіцяні покарання або заохочення: пообіцяли викинути іграшки, якщо малюк їх не збере, викидайте! Один раз втративши для себе щось цінне, діти тут же вчаться не повторювати минулих помилок.

Якщо дитина наполегливо відмовляється виконувати свої обов´язки, спробуйте не виконати будь-яке її прохання і обов´язково поясніть, що рівноправність – це основа сім´ї: хочеш, щоб допомогли тобі, доведеться допомагати іншим.